

167. ВСРЕД СВЕТЛИНА

**АЗ СЕ ЛЮБУВАХ
НА ЖИВОТА ВЪВ ГРЯХ,
ВОДЕН В ПОРОЦИ, СРЕЩИ И СМЯХ.
НО БОГ МЕ СРЕЩНА
КАТО ЛЪЧ ВЪВ НОЩТА,
СЛАВА БОГУ ВИДЯХ СВЕТЛИНА!**

**ВСРЕД СВЕТЛИНА, ВСРЕД СВЕТЛИНА!
НЯМА ВЕЧ` СЪЛЗИ, НЯМА ТЪМА!
АЗ СЪМ ЩАСТЛИВ
И БЕЗ ГРИЖИ И ЗЛО.
СЛАВА БОГУ ВИДЯХ СВЕТЛИНА!**

**КАТО СЛЕПЕЦ АЗ СЕ БЛЪСКАХ САМИН
В ЯДОВЕ, СЪЛЗИ, ВСИЧКИТЕ ДНИ.
НО БОГ СМЕНИ ВСИЧКО
СЪС СВОЙТА МОЩ,
СЛАВА БОГУ ВИДЯХ СВЕТЛИНА!**

**БЯХ ИЗОСТАВЕН,
ИЗМЪЧЕН, ПРЕЗРЯН...
КАТ` ЧУЖДЕНЕЦ БЕЗ ДОМ И БЕЗ БЛЯН.
СЕГА МЕ ВОДИ НАЙ-ВАЖНАТА ЦЕЛ.
СЛАВА БОГУ ВИДЯХ СВЕТЛИНА!**